

Spiridușii cizmari (varianta scurtată)

de Frații Grimm

A fost odată un cizmar care, fără vină sa, sărăcise într-atât, încât nu mai avea decât o bucată de piele din care să facă o singură pereche de pantofi.

Într-o noapte îi croi, cu intenția de a-i coase și termina a doua zi. Și, având conștiința împăcată se așeză în pat liniștit și, după ce își făcu rugăciunea, adormi.

Dimineața, odată cu terminarea rugăciunilor vru să înceapă lucrul, când văzu pe masă perechea de pantofi complet terminată. Uimit, omul, fără să se gândească luă pantofii și îi examinează. Erau terminați întru totul, nu putea găsi niciun cusur. Erau o adevărată operă de artă.

După puțin timp intră un cumpărător și atât de mult îi plăcură pantofii, că plăti pentru ei mai mult decât era necesar, așa că cizmarul putea cumpăra piele ca să facă două perechi de pantofi. Îi croi seara, hotărât să-i termine a doua zi.

Dar, nu fu nevoie, pentru că atunci când se trezi, pantofii erau terminați și nu lipsiră nici cumpărătorii care să-i dea bani pentru a cumpăra piele pentru patru perechi de pantofi.

În dimineața următoare fură gata cele patru perechi și de acum înainte, tot ce lasă croit seara, găsea cusut dimineața. Astfel cizmarul avu în curând câștiguri foarte mari, putându-se considera aproape bogat.

Dar într-o seară, în ajunul Crăciunului, cizmarul, care croise niște perechi de pantofi pentru ziua următoare îi spuse soției:

- Ce-ar fi dacă în această seară am sta de veghe să vedem cine este cel ce ne ajută astfel?

Soției sale i se păru o idee foarte bună. Lăsă o lumânare aprinsă și se ascuseră într-un colț.

Când bătu ora douăsprezece, apărură doi spiriduși glumeți și dezbrăcați. Se așezară la masa cizmarului și, cu degetele lor micuțe, începură să înțepe, să coasă și să bată cuie cu atât de mare viteză și dibăcie, încât cizmarul credea că visează. Spiridușii nu plecară până când nu terminară toată treaba. Apoi se făcură nevăzuți.

În dimineața următoare, femeia spuse:

- Acești spiriduși ne-au îmbogățit și trebuie să le demonstrăm recunoștința noastră. Poate le este frig umblând așa, dezbrăcați. Știi ce m-am gândit? Am să le cos amândurora câte o cămașă, o jachetă, un pieptar și niște pantaloni și, de asemenea, le voi tricota câte o pereche de ciorapi. Tu le vei face câte o pereche de căpceluși.

Omul spuse că i se pare o idee foarte bună.

Puseră pe masă tot ceea ce pregătiseră și se ascuseră pentru a vedea cum vor lua spiridușii cadoul. La miezul nopții au venit și spiridușii puși pe treabă, dar în loc să găsească piele tăiată, au găsit minunatele haine. La început fură uimiți, dar imediat se arătară foarte bucuroși. Se îmbrăcară repede și începură să cânte:

"Nu suntem noi doi băieți frumoși și eleganți? De ce să continuăm să fim cizmari ca înainte?"

Se urcară și dansară pe mesele și băncile din cizmarie până când, fără să se oprească din veselia lor, dispărură pe ușă. Spiridușii nu s-au mai întors în atelierul cizmarului, căci

acestui îi ajungeau banii pentru tot restul vieții. El și soția sa trăiră fericiți și avură noroc în toate lucrurile pe care le întreprinseră.

Sfârșit.